

Sawod.

(Po „Köstlin, Martin Luther, Bd. I. S. 387 ff.“)

Knižka „Wo žwobodže fſchescžana“ je hnydom wulkej ſwadnej piſmje „Na fſchescžanske ſemjanſtwo“ a „Wo Babylonſkim jaſtwje“ ſezehowała. Te tsi hromadże ſu reformatorske hlowne piſma Lutherowe. Wone tež po žwojim wopſchijeczu we wažnym ſwiſku ſe žobu ſteja. W prěnim je Luther fſchescžanſtwo ſhromadnje k wojowanju wołał pſchecžiwo tamnym ha-nibnym ſwonkownym njewuſchnoſćam a možowanjam bamža a teho ſtawa, kiz žamſutki duchowneho a měſchniskeho wuſnamia ſo fhwalesche. W druhim wotkrywa a ſahubja wón te duchowne ſwijaski, ſotrymiž tamni we žwojich hnadownych ſrědkach duſche do wotrocžtwa wupinachu. W tsecžim ſkóncžnje je wón na naj-hlubſche požlednje praſchenja, w kajkim ſwijasku fſchescžanska duſcha k žwojemu Bohu a Wumóžnikej ſteji, a wo puežu a bycžu jeje ſboža ſo wróceſit. Wono njewuſtupa wjazh jako nahle, hněwne ſwadne piſmo, ale je mérne ſakkadne žwědeženje prawdy, pſched fotrejž dyrbja brónje a ſwijaski cžěmnoscze ſo žame wot ſo ſnicžicž. Wono nam najhlubſche jadro fſchescžanskeho ſacžueža a žinjenja w nadobnej, ſbóžnej ſpoſojnoſczi a wěſtoſczi poſkaſuje, fotrejž pſches njej ſo walaze žołny a wichory bědženja ſatschaſnyež njemóža. — A tole piſmo bě Lutherowe wotmolwjenje na bamža a jeho pſchecžiwo njemu wudatu flatbu. Wono njeběſche pſches tutu wuwa-bjenje, chžysche wjesele bóle jako natwarjazh roſklađ fſchescžanskim cžitarjam ſhromadnje žlužicž. Ale Luther jo nětko ſa tamny ſaměr trjebaſche. Wón jo Leonej X. ſ wobſchernym pſchewodnym piſmom pôžla. Wono žaneho tych wobſkoržnych dyptow, kiz běchu w tamnej flatbje pſchecžiwo njemu nakopjene, naſpomnjenja